

bisse Sager. Her er jo desuden ikke egentlig Tale om, at man opstiller sig som Overdommer; det er det, Rigsbagen ikke skal være og heller ikke gjør; her menes blot, at man aabner en Mulighed for, at en Overdom kan finde Sted, idet Sagen henvises til Finantsministeren, der altsaa bliver den egentlige Overdommer og undersøger Sagen. Her er kun Tale om, at man undersøger, om der virkelig er begaaet en saadan Uregelmæssighed, at der er Formodning for, at en Erstatning kan tilkomme de Vedkommende. Naar Thinget kommer til den Erkjendelse, stiller man sig ikke som Overdommer, men man henviser Sagen til en Overdommer. Det synes mig ingenlunde kan være frækende for Erstatningscommissionen og paa ingen Maade heller være i Strid med Lovten. Her kan det, som sagt, paavises, at der er steet en Uregelmæssighed, og naar det er Tilfældet, synes det mig ogsaa at være meget naturligt, at Thinget søger at aabne en Veilighed til at faae Sagen redresseret. Denne Sag er ikke saa ubetydelig for de paagjældende Sogne; det er flere Hundrede Rigsbaler, det dreier sig om, og flere andre Sogne ved Siden af have havt samme Skade, men ikke lidt dette Tab. Jeg vil derfor tillade mig ret meget at anbefale til Vedtagelse det Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet. Med Hensyn til de andre Sager vedkommende Krigserstatning, synes det mig virkelig ogsaa, at navnlig Forslaget Nr. 8 er en saa vigtig og betydelig Sag, at den ogsaa er værd idetmindste at undersøge. Det synes mig dog, at Thinget ikke ret vel bør vise aldeles bort et Krav, der bliver opstillet, og for hvilket dog endeel af Udvalgets Medlemmer have fundet, at der er endeel der taler, uden Undersøgelse. Det er ganske vist, at det er et saa betydeligt Krav, at det for de vedkommende Mænd maa være af meget stor Vigtighed. Som Følge deraf synes mig, at den ligefremme Retfærdighedsfølelse byder, at man gjør sit Bedste for at faae Sagen undersøgt, og Andet end Undersøgelse er der jo ikke Tale om. Naar der er henviist til, at ærede Medlemmer havde Frygt for i en kommende Session at faae en saadan Mængde Andragender af lignende Natur ind, at det bliver uoverkommeligt, vil jeg svare, at

naar Thinget saaledes vil gjenneengaae Sagerne og faa paa den Maade, som det i Virkeligheden er steet her den gang, ligefrem afvise de Andragender, hvor der ikke paavises noget udtrykkeligt, vil den Deel af Andragenderne, som ville være af den Natur, at de komme til at foreligge for den høitærede Finantsministers Undersøgelse, ganske vist blive saa lille, at der slet ikke kan være Tale om, at det vil virke afskrækkende ligeoverfor det store Tal, der kommer ind af Andragender. Det synes mig ikke, at det for Thingets Vedkommende kunde være saa mange, om der ogsaa, som jeg sagde sidst, indkom et Par Hundrede Andragender, især naar man seer hen til, at af det ikke ubetydelige Antal Andragender, der den gang er indkommet, ere kun nogle enkelte henviste til Ministeren. Det samme Forhold vil finde Sted i en følgende Session, og Følgen vil være, at naar den samme Strengthed og Omhyggelighed anvendes, som den gang er bleven anvendt, vil Finantsministeren ikke blive overbebyrdet. Jeg vil derfor anbefale, at Thinget fraviger det Princip, som det ærede Medlem for Frederiksborg synes at ville gjøre gjældende, at man uden anden Kritik skal afvise ethvert Andragende, der angaaer Krav for Krigsskade.

Fallefen: Der er to Andragender, som jeg beklager, at det ærede Udvalg ikke har kunnet tage Hensyn til, nemlig Andragenderne under Nr. 4, Capt. Platen-Hallermund, og 7, Capt. Sehested. Jeg antager, at naar Udvalget ikke har kunnet tage Hensyn til de nævnte Andragender, ligger dette tildeels i, at den rette Form ikke har været brugt, og jeg har kun taget Ordet for at anbefale Krigsministeren og Finantsministeren, naar disse Andragender maatte indkomme til dem, da at tage dem under nogle Overveielser. Jeg er overbevist om, at naar dette steer, vil man paa en eller anden Maade see at komme disse Mænd til Hjælp.

Winther: Med Hensyn til den Grundsetning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Aldler), skal jeg tillade mig at fremsføre et Par Ord. Det ærede Medlem vilde, at